

Nr 210.

Av herr **Thore**, om nedsättning av nionde huvudtitelns anslags-
summor under rubrikerna »meteorologiska och hydrogra-
fiska undersökningar».

Vid 1918 års riksdag beslöts inrättandet av en gemensam meteorologisk-hydrografisk anstalt. Samtidigt anhöll riksdagen, att Kungl. Maj:t snarast möjligt måtte utreda frågan om förläggande till Göteborg av en för väderlekstjänst och stormvarningar avsedd avdelning av nämnda anstalt. Utredningen härom är enligt vad uppgives i det närmaste slutförd. Budgeten för den gemensamma meteorologiska-hydrografiska anstalten upptogs för år 1919 till 137,700 kronor på ordinarie stat och cirka 80,000 kronor på extra stat. För år 1920 finner man på nionde huvudtiteln för nämnda anstalt ett ordinarie anslag av 147,500 kronor samt ett extra anslag av något över 250,000 kronor. Statförslaget till innevarande års riksdag upptager ett ordinarie anslag av 147,500 kronor och ett extra anslag av 380,450 kronor. Ökningen innevarande år är beroende bland annat dels av en väsentlig utökning av väderlekstjänsten, dels att meteorologisk-hydrografiska anstalten från och med år 1922 är avsedd att övertaga vissa av nautisk-meteorologiska byrån tillhörande arbetsuppgifter. Tillskottet i anstaltens budget på grund av sistnämnda verksamhetsökning är beräknat till 24,700 kronor.

Mot den uppdelning av nautisk-meteorologiska byråns verksamhet, som från och med 1922 är avsedd att äga rum, har jag givetvis intet att anmärka, då förslaget i det närmaste ansluter sig till min framställning i motionen nr 400 till 1918 års riksdag. Det synes mig emellertid, som om kostnaden för de av nautisk-meteorologiska byrån på ifrågavarande område utförda arbeten, vilka hädanefter skola övertagas av meteorologiska-hydrografiska anstalten, borde kunna sättas till lägre belopp, än vad departementschefen föreslagit. Jag ställer mig mycket skeptisk till anstaltens

strävande att genom direkta förbindelser med sjöfarande eller redare åstadkomma något av värde på den maritima meteorologiens område, även om ju givetvis avsikten är god. Nautisk-meteorologiska byrån misslyckades i förenämnda avseende. Forskningar och rön på det maritim-meteorologiska gebitet, synas mig böra läggas på internationell basis, och anknytningarna till den allmänna meteorologien ske via något specialinstitut, måhända den projekterade meteorologiska anstalten i Göteborg.

Rörande den projekterade utvidgningen av väderlekstjänsten till jordbrukets fromma, vilken utvidgning närmast synes avse att omfatta utexperimenterande av en del under året (år 1920?) av professor Bjerknæs och hans lärjungar i Bergen gjorda rön, kan jag på detta område icke uttala något som helst fackmannaomdöme. Det synes mig dock, som om chefen för jordbruksdepartementet, innan han i dessa för statsverket penningknappa tider kommer med nya anslagsäskanden, bort rådgöra sig med andra myndigheter och auktoriteter än chefen för meteorologisk-hydrografiska anstalten. Vad sjöfarten angår, vilken näring, tillsammans med fisket, omnämns som näringsgrenar, vilka skulle få nytta av den utökade väderlekstjänsten, så är jag beredd att uttala, att sjöfarten kommer att ställa sig ganska likgiltig till den ifrågasatta utvidgningen av väderlekstjänsten. Och jag skulle mycket misstaga mig, om förhållandet ej är detsamma med havsfisket.

Jag har en livlig förnimmelse av, att förslaget om utökning av väderlekstjänsten kommit för tidigt, och att man innan det framlagts bort invänta yttrande och förslag från bland andra den kommitté, som är sysselsatt med frågan om förläggande till Göteborg av en avdelning för väderlekstjänst och stormvarningar. Nämnda kommitté har, enligt vad uppgives i den sedvanliga berättelsen om kommittéverksamheten i riket, under år 1920 varit bland annat sysselsatt med vissa utredningar angående invandringsvägarna för barometrisk fall- och stigningsområden samt stormar inom vårt land. De meteorologiska företeelserna höra, som bekant, nära tillsammans, och man bör, synes mig, söka att erhålla en samlad bild av vad som här i landet inom det ifrågavarande gebitet på forskningsväg kan uträttas, innan man engagerar statsverket i alltför stora utgifter.

Väderlekstjänsten befinner sig, trots vidlyftiga forskningar på området, på ett föga framskridet stadium. Och det ligger i sakens natur, att man här endast mycket långsamt kan arbeta sig framåt. Anslagsökning till väderlekstjänst, i så stor utsträckning som statsverkspropositionen innehåller, bör enligt min mening ifrågakomma endast i fall man med något

så när visshet kan antaga, att valuta för kostnaderna erhålles genom en förbättrad väderlekstjänst.

Med stöd av ovananförda får jag därför hemställa,

att riksdagen, vid granskning av de under nionde huvudtiteln under rubriken »meteorologiska och hydrografiska undersökningar» förekommande äskandena, måtte företaga den nedsättning av anslagssummorna, som kunna vara betingade av min här ovan givna framställning.

Stockholm den 21 januari 1921.

Alex. Thore.

I motionens syfte instämmer:

B. Corneliusson.